

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. An probet testis varians, vel sibi ipsi contrarius?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

producantur, quorum aliqui pro certo quodam facto deponunt, & contestantur, unus verò his contradicat, non evertit quidem his plenam probationem à contestibus habitam, si omnes illi fuerint idonei testes, potest tamen hic unus, si multum dignitate emineat, multum minuere fidem illorum, ut juramento superiorio locus esse possit. c. In nostra 32. b. t. Ex quo cap. etiam habetur, quod in casu plurium pro utraque parte testimoniis productorum Judex etiam attende debet ad qualitates depositionum, qui probabiliora & vero similia etiam depontant, & in casu equalium depositionum pro reo in favoribili causa sit pronuntiandum, & universum etiam dici potest, quod testibus nonnulla quam pro una parte productis, qui contradicunt alterius partis testibus, plus credendum sit, veluti si testes unius partis sint melius informati. Secundò, si hi in specie depontant, cum ali tantum deponant, in genere. Tertiò, si dicti sui rationem reddit, alii verò non. Quartò, si ab honestiore & digniore persona producentur; illi verò à minus digna & vili. Quintò, magis etiam creditur testibus affirmantibus, quam negantibus, si deponant super negativa ad locum, tempus &c, que cadunt sub sensum, coactata.

§. IV.

An, & quomodo testes contraria deponentes sint conciliandi?

Conciliatio hæc testimoniis dissidentium ad Judicem pertinet, qui ita interpretari eorum depositiones debet. Si fieri possit, ut de diversis aëribus videantur testi sicut, ad vitrandam contrarietatem & perjucium, ut colligitur ex c. Cùm Pirbing. Compend.

in 16. b. t. (delictum, enim non est facile presumendum, aut puniendum. juxta Regul. 2. de Regulis juris) ita ut testes habeantur singulares, nihil sibi contradictentes, nisi manifesta sit contrarietas juxta Glossa in c. In nostra 32. V. Adversa. b. t. Debet autem testes dissidentes sic conciliari, etiam si ex parte una plures eorum sint, quam ex parte altera, quia eadem militat ratio etiam in hoc casu, ita ut in significazione minus propria alterius dictum summum nonnunquam possit, modò talis conciliatio sit probabilis, & non fiat ad effectum condemnationis in criminibus, neque fiat circa actum non reiterabilem &c.

§. V.

An probet testis varians, vel sibi ipsi contrarius?

Testis variantis, quæ in judicio summatio aut in negotio inquisitionis depositus, si postmodum in judicio plenario & ordinatio diversa deponat, super eodem facto, & coram eodem Judice, quamvis juratus deponat, non valet testimonium arg. c. Per tuas 10. De probat. Cùm enim veritatem se dicturum sponsiperit, aut juraverit, contraria autem vera esse non possint, merito de falsitate suspectum se facit, & nihil probat, si tamen in eisdem judicij instantia, & inter easdem personas, denuò examinatus testis contrarium dicat ei, quod in alio examine prius dixerat, tum regulariter statut priore ejus dicto, si utrumque sit judiciali Juramento firmatum. Argu. cit. c. Per tuas, & colligitur ex c. sicut 9. b. t. (Neq; enim in potestate testis debet esse, parti pro qua prius depositus, postmodum præjudicare, & evertere per negationem

Jus, quod prius illi tribuerat) nisi in continentis dictum suum revocet, & corrigit. Praterea 7. De testibus cogend. Vel nisi probabilissimam rationem sui erroris afferat, si ex intervallo contrarium deponat; vel nisi prior depositio facta fuisset ex iusta torturam, posterior in tortura, si personae sint tales, ut fides illis non habeatur extra torturam; vel posterius dictum variis presumptionibus & conjecturis adminiculatum sit; vel prius dictum in iudicio nullo, aut sine Juramento depositum sit, vel in causa hæresis contrarium dicat posterius, quam prius dixerat.

Quod si vero contrarium dixerat testis extra iudicium illi, quod in iudicio deposituit, regulariter standum est illo, quod in iudicio deposituit, non tantum viiumenti, sub quo in iudicio deposituit, cum extra judiciale dictum sub nullo iuramento dictum fuerit, sed ad evitandas etiam perjuriorum penas, & ob reverentiam iudicij, nisi utraque deposito iuramento firmata esset, aut prima, depositis multis conjecturis & presumptionibus adminicularetur &c. quamvis prius extra iudiciale dictum multum detrahatur judiciali depositioni, ut in istali causa Juges sententiam ferre non possit ad depositionem talem judicalem.

SECTIO IV.

De productione & receptione Testium, eorumque examinatione.

§. I.

*Quando producendi, & recipiendo
sunt Testes?*

*E*x dictis jam patet, regulariter quidem & ordinariè producendos ac re-

cipiendo testes esse post litteram constatam, plures tamen esse causas & causas in quibus produci, & recipi possunt ut etiam ante litis contestationem, per Tit. 6. dictum, & habetur etiam c. Col. olim 34. & e. Significavit 41. b. s. Pollicitamen causa quo tempore late sententia testes quidem adhibiti fuerunt, sed non super his instrumentum publice confectum sit, pertente eo postmodum pro quo sententia lata est, implorato dicis officio testes denud vocati, aut & depositiones eorum instrumento publico in scripturam à Notario rediguntur sumitur ex c. Albericus 42. b. s.

§. II.

Quoties testes produci possunt, & an testes jam alias producuntur non reduci possint in eadem causa?

*R*egulariter non nisi tres producuntur, idem testes, si testificata non dicuntur producere, produci possint iterum, non antiquis articulis, vel etiam novis c. substitutis 46. b. t. Ex causa tamen publica solemnitate legali quarta etiam producio testium dari, & concedi potest. In causis 15. & c. Ultra 55. b. t. ne potest per effrenatam testium multitudinem, & multam illorum depositiones, lites nimium protractantur, & ne pacem lumen sit evulgandorum eorum, quae tamen deposituerunt, aut sub orationis aliquando nisi prius quam tercia producio habentur: & quamvis quarta producio testium ex causa concedi possit à Judge debet tamen pars petens quartam habere productionem præstare Juramentum, quod attestaciones testium nec fuerint adveni-